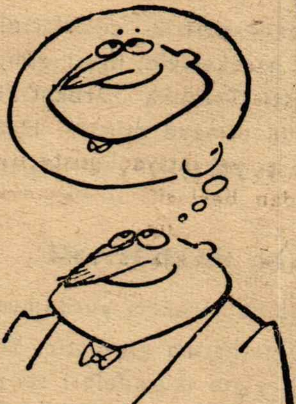
TOPLUM

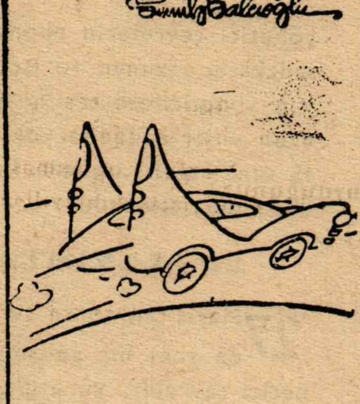
Alınteri, Göznuru, El emeğinin Savunucusu

Yıl: 1 Sayı: 22 P.K. 47 | Haftalık gazete | 14 EKİM 1964 | Çarşamba günleri çıkar | 25 Kuruş

Türkiye, Amerikan çiftliği oldu

Ona buna peyk derken biz, dolar karşılığında bütün değerlerimizi sömürgecilere cömertçe kiralıyoruz

Yalova'daki Amerikalılar iyice azıttılar

Son bir ay içinde gerici ve ilerici gazetelerde, dergilerde görülen yazı ve haberlerin çoğunluğu, Türkiye'nin dış dünyada itibarını tamamen kaybettiğini ve Amerika'nın peyki durumuna geldiğini belirtmektedir.

Yön dergisi 78 inci sayısında aynen şöyle yazmaktadır:

—Fakir ülkeler arasında ilk ihtilâl bayrağını açan ve millî kurtuluş hareketlerinin öncülüğünü yapan Türkiyemiz, kendi kurtuluş mücadelesini, yani kendi kendini

(Devamı 4 de)

DEMEDİM Mİ NAZLI YÂRİM...

Turizm ve Tanıtma Bakanı Ali İhsan Göğüş ile Tabiî Kaynaklar ve Enerji Bakanı Hüdai Oral hafta içinde «tetkik gezisi» gerekçesiyle şehrimize geldiler. İlk işleri CHP, AP il merkezleri ile

(Devamı 4 de)

Gaziantep'e İhanette Bulunanlar

«Bizim ailenin filânca kişisi Gaziantep savaşında şöyle, şöyle, ve de şöyle kahramanlık göstermiştir.» Gibi sapına kadar yalan sözlerle kandırıkçılık etmek kolaydır. Acaba gerçekten kendilerine «kahraman» denenlerin çoğunluğu Gaziantep savaşında rol almışlar, ve şehrin kurtarılması için canlarını vermişler midir?

(Devamı 4 de)

İŞTE ASIL ALLAHSIZ

6 Ekim tarihli Milliyet gazetesinde yazılıydı. Sakarya iline bağlı bir köyde yapılan muhtar seçiminde,

(Devamı 4 de)

YOLSUZLUK

Hırsız-polis oynar gibi resmî arabaları izlemek işi ne bir süre ara vermiştik. Bu süre içinde görüldüki, başları boş kalan bâzı yöneticiler ve bu yöneticilerden yüz bulup şımarmış şoförler, altlarındaki arabaları özel işlerde kullanmayı pis bir gelenek haline getirmişler. Bu hafta yalnız bir örnek vereceğiz:

Pazar günü saat 16-17 arası Şehitler Anıtı karşısındaki sokağın ağzında 27

(Devamı 4 de)

LÂF aramızda

HAYRET

Başbakan, geçmiş devirde demişti ki:

—Namuslular, en az namussuzlar kadar cesur olmadıkça kurtuluş yoktur.

Hayret, hayret kardeşim, nasıl söylemişler bu sözü, hayret...

LÂFCI

BAŞKAN NÂSIR
« Yurtta sulh, cihanda sulh»

BAŞBAKAN İNÖNÜ
Varsa Amerika, yoksa Amerika

Nâsır, Türkiye'ye boş verdi

Tarafsızlar, ulusların bağımsızlığını istedi

Aybar, tarafsızlara başarı diledi

7, 8, 9 Ekim tarihlerinde Mısır'ın başkenti Kahire'de toplanan 47 tarafsız devletin temsilcileri, savaş tahrikçiliği eden askerî bloklara hücum etmişler, ulusların her alanda tam bağımsızlığa kavuşmaları için çalışacaklarını söylemişlerdir.

Tarafsızlar zirve konferansında Kıbrıs Devlet Başka

(Devamı 4 de)

«Meclis'te ağa var»

ZENGİNLER, FRANSIZ MÜSTEVLİLERİYLE OYNAŞTI

Türkiye İşçi Partisi Oğuzeli ilçe kongresinde konuşan TİP il başkanı Top, «Kurtuluş Savaşlarında ve Gaziantep savunmasında ölenler yalnız emekçi kardeşlerimiz oldu. Zenginlerden kimseyi ne cephede, ne de mezarda gördüler. Bizim kardeşlerimiz cephelerde kırılırken, zenginler, Fransız müstevlileriyle birlikte fink attılar» demiştir.

Yönetim Kurulu üyesi Doktor Saib Atay Meclis'te her çeşit ağa olduğunu, bu ağalar yüzünden halkımızın hiçbir derdine çare bulunamıyacağını belirtmiştir.

OĞUZELİ İYİ

Oğuzeli ilçesinde TİP gelişmiş bulunuyor. İlçe yöneticilerinin hepsi de işçi yurttaşlardan seçildi Bir kahvede yapılan toplantıyı bir grup vatandaş baştan sona kadar dikkatle dinledi. Atay ve Top konuşurken, AP'li ve CHP'li oldukları sonradan anlaşılan bâzı dinleyicilerin gözleri fal taşı gibi açılıyordu. Önümüzdeki seçimlerde (eğer seçim yapılabilirse...) TİP Oğuzeli ilçesinden beklenilenin üzerinde oy toplıyacak.

TOP'un KONUŞMASI

İl Başkanı Top uzun konuşmasında emekçilerin nasıl aldatılmakta olduğunu, bugünkü idare sistemi ile Türkiye'nin hiçbir alanda kalkınamıyacağını söyliyerek özetle şöyle dedi

«Şimdiye kadar partilerden hiç biri emekçi sınıfını temsil etmiyordu. Hepsi de ağa, zadegân

(Devamı 4 de)

APARTMAN REFORMU!

Diyarbakır CHP Milletvekili Şehmus Aslan'ın, «önce apartmanlar dağıtılsın, sonra biz topraklarımızı verelim» dediğini, geçen haftaki TOPLUM'da okumuşsunuzdur. Şehmus Aslan, Diyarbakır çevresindeki köyleri olan nüfuzlu bir toprak ağasıdır.

Bu milletvekilinin de-

(Devamı 4 de)

sendikacı gözü ile

KÖLELER: Tarım İşçileri

Her sene çapa ve pamuk toplama mevsiminde binlerce tarım işçisinin Çukurovaya aktığını görürüz. Bu işçilerin çoğunluğunu Urfa, Adıyaman, Mardin ve Diyarbakır çevresindeki köylü emekçiler teşkil ederler. İlk bakışta hayret verici bir olay gibi görünür bu... Çünkü Harran

(Devamı 4 de)

Sömürücüler, işçi hareketini bölmek, parçalamak, yıkmak amacıyla dolap çeviriyorlar

Sendikalar, ekonomik ve siyasal bağımsızlık için de savaşmalıdırlar

Ulusal sanayimiz, Avrupa kapitalizminin darbeleri altında kalarak eziliyor

Sendikacılara düşen namus borçları

İlk grevini daha 1871'de, Osmanlı İmparatorluğunun en şiddetli baskı devrinde yapan ve yine o sıralarda ilk kendi teşkilâtı olan «Ameleperverler Cemiyeti»ni kurmakla tarih sahnesine teşkilâtlı olarak çıkan sendika hareketi, ülkemizin ekonomik, politik ve sosyal yaşantısın da derin tepkiler uyandırmış, olumlu etkiler yapmıştır. Bu devir, kapitalist üretim bağıntılarının gelişmesiyle bağlı olarak, işçi kitlelerinin bir sınıf halinde doğduğu ve şekillendiği devirdir. Memleketimizde işçi hareketi, özellikle sendika hareketi, ekonomik gelişmenin, kapitalist üretim tarzının Türkiye'ye girmesiyle sıkı sıkıya bağlıdır.

Millî sanayimiz daha ilk adımlarını atar atmaz, Avrupa'nın güçlü kapitalizminin ağır reka bet darbeleri altında kaldı. Bu özel durum, sanayi üretiminin son derece yavaş, binbir güçlük le gelişmesine sebep olmuştur. Ülke ekonomisinin bağımlılığı, geri kalması ve dolayısıyla sendika hareketinin gelişme yönleri üzerinde köstek leyici, şiddetli etkiler yapmıştır.

Ülkemizde işçi sınıfı yıllar yılı en basit ve ve kaçınılmaz haklarından yoksun bırakılmıştır. Hattâ, bir sınıf olarak varlığı bile, yönetici çevreler ve satılmış sendikacılar tarafından her fırsatta inkâr edilmiştir, edilmektedir. Fakat işçi sınıfı diye bir sınıf vardır ve bu sınıf, bugün sömürücülüğün karşısına dikilememişse bile, dikilmek üzeredir. Bugünkü şartlarda bu artık tartışma götürmez bir gerçek olmuştur. Bundan ötürü, sömürücüler, işçi hareketini bölmek, parçalamak, dağıtmak ve kendi çıkarlarına uygun olarak yönetmek, ona kendi burjuva ideolojisini aşilamak için her çareye başvuragelmiştir. Zadegân zümre uzun yıllar sendikaları bir âlet olarak kullandı. Onların kaderini, patronların ve yönetici çevrelerin ekonomik-politik çıkarlarını sadakatle savunan ve işçi hareketiyle ilgisi olmıyan yöneticilere teslim etti. Sendika hareketini uzun yıllar özünden yoksun etmeye çalıştı. Hattâ sendikaları, işçilere karşı yönetilen kuruluşlar durumuna düşürdü.

27 MAYISTAN SONRASI

27 Mayıs'tan sonra sendika hareketi yurdumuzda yeni bir gelişme safhasına girmiştir. Yönetici çevreler, yürütülen yığın mücadelesi sonucunda, isçi sınıfına teşkilâtlanma, sendikalarda birleşme ve grev haklarını tanımak zorunda kaldı. Sendika hareketi oldukça gelişti. Grev hareketi şimdiye kadar görülmemiş ölçüler aldı. İşçiler bu yolla eğitilmeye başlandı. Hak aramasını öğrendi. Olgunlaştı. Hayat, sendikalarımıza, hak ve özgürlüklerini, sömürücülerden ancak teşkilât yoluyla koparabileceklerini öğretmektedir.

Sendikalarımız, işçi hareketinin bundan böyle daha da gelişmeşini köstekliyen engellerle savaşa girişmiştir. Fakat geleneksel sınıf çıkarları na sadık zadegân zümre, sendika hareketini ana ödevlerinden, ülkenin ekonomik, sosyal ve politik meselelerinden koparıp uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Sendikaların politik olaylarla ilgilenmesi sendika tüzüklerinde bile yasaklanmıştır.

SİYASAL ALANDA SAVAŞ

Yönetici çevreler, patronlar, sendika hareketine ihanet eden bâzı sendika önderleri ne dayanıyorlar. Böyleleri, bir yandan işçiden yana görünmek isterlerken, öte yandan patronun çıkarını savunmak gibi ikiyüzlü bir oyun oynamaktadırlar. Diğer bâzı sendika yöneticileri de ilerleyişi yavaşlatmak, kısa zamanda elde edebilecek hakları savsaklamak, sendikaları yalnız ekonomik istekler uğrunda savaşan birer teşekkül olduğunu ispatlamak için sözüm ona sendikalar üstü bir politika yürütüyorlar. Gerçi, sendikaların çözümü uğrunda savaştıkları birçok meslekî ve ekonmik durumlarıyla ilgili meseleleri vardır: Sendikalara tam bağımsızlık, özgürlük ve dokunulmazlık. Eksiksiz, serbest grev hakkı. Lokavtın kaldırılması. Gündelik ve aylıkların asgarî hayat şartlarına göre ayarlanmas. Toplu sözleşmeler imzalanması. Asgarî ücret sisteminin bütün yurtta ve iş kollarında tesbit ve tatbiki zorunluğunu belirtecek ekonomik, sosyal ve sağlık komisyonların (özellikle tarım alanında) kurulması. Kadın ve erkek işçiler arasında ücret farkının kaldırılması. İşsizlik eigortasının kurulması gibi Ama bu ana dâvalar uğrunda mücadele, bir bütün olarak yurt meselelerinin çözümlenmesi uğrundaki mücadele ile sıkı sıkıya bağlıdır. Yani sendikalar, ulusal bağımsızlığımızın savunulması demokratik, sosyal reformların gerçekleştirilmesi derebeylik kalıntılarının ve ağalığın ortadan kaldırılması, gerçek bir toprak reformu, adaletli bir vergi reformu, halkın yaşama seviyesinin yükseltilmesi, ekonomimizin gelişmesini köstekleyen yabancı sermayeye verilmiş imtiyazların kaldırılması için de savaşmalıdırlar.

Sendikalar, meslekî ve ekonomik savaşları nın yanısıra, kendi üyelerinin, yâni yoksul, sahipsiz emekçi halkımızın mutluluğunu getirecek olan siyasal alandaki mücadeleyi de yürütmez ve bu yolda emekçiye ihanet ederse patronların çıkarlarını korurlarsa kendi kendilerini inkâr ettiklerini unutmasınlar.

KAHRAMAN BAYBURT

Büyük günümüz

SABRİ SORAN yazıyor

Çatırtılar başladı
Duyuyor musun
Bak bak nasıl sallanıyor tavan
Duvarlar nasıl sallanıyor
Çatırtılar başladı
Bak bak
Nasıl büyümüş gözleri korkudan
Seni beni soyan göbekli «ağa»ların
Çatırtılar başladı
Hey anam hey
«Çatırtılar başladı» diyorum
Çatırtılar başladı
Sonu geldi artık
Bu sömürülmenin
Bu ezilmenin
Bu çiğnenmenin sonu geldi
Çatırtılar başladı
Hey anam hey
«Çatırtılar başladı» diyorum
Köküne kibritsuyu ekilecek
Bu tüzesiz acunun
Kollarımızı açalım kıvançla
Bağıralım
Coşalım
Şenlikler yapalım
Bu gün başka bir gün
Bu gün bizim büyük-mutlu günümüz.

TOPLUMUN İÇİNDEN

BU, CİDDİYET DEĞİLDİR

Bir kişi yada bir kurum «resmî» olunca istediğimi istediğim biçimde asarım, keserim, yaparım sanıyor. Örneğin bir polisle sıradan bir yurttaşın sinema ya girmesi arasında büyük fark görülüyor. Polis, ister sivil ister resmî giyili olsun sinema kapısından celâllenerek giriyor. Kapıcıya şöyle yüksekten bir bakış atıyor:

—Ben polisim ulan! Ben den bilet sorulmaz!

Dercesine yılışıyor. Ama yurttaşın boynu bükük. Yurtaşın sesi karnında. Gık de se vuruyorlar ensesine...

Geçenlerde Merkez Bankası Gaziantep Şubesi 8 işçi sine elbise yaptırmaya kalkış mış. Sormuşlar, soruşturmuşlar iyi bir terzi bulmuşlar. Pazarlık sonunda 8 takım elbiseyi diktirmeye karar verilmiş. İşçiler terzi dükkânına gelmiş. Ölçülerini aldırmışlar. Kumaşlar da terziye teslim edilmiş.

Buraya kadar birşey yok. Herşey yolunda gitmiş. Hatta allı-pullu bir de anlaşma yapılmış Merkez Bankası ile terzi arasında. Ama aradan dört gün geçmiş. Terziye haber gönderilmiş:

—Daha ucuz bir yer bulunduğundan elbiseler size diktirilmiyecek!

Hoppala. Pekiy bu anlaşma, bu ölçü aldırmalar ney di? Daha ucuz diken varmış da niçin önceden bulunmamış? Niçin yarı yoldan geri dönülmüş; ölçüler alındıktan ve de kumaş terziye verildikten sonra?

Merkez Bankasına sorarsanız başka sebepler uydurular. Ama bu iş, resmî bir kurumun ciddiyeti ile bağdaşmıyor. Sıradan bir yurttaşın böyle davranması belki umursanmaz. Alt tarafı görgüsüz, no'lacak? denir. Fakat Merkez Bankası gibi bankaların merkezi bir resmî kurum böyle çocuk mızmızlığı ile işyaptırmaya kalkışırsa, yurttaşın devlete olan güveni, mu hakkak, birazcık sarsılır.

Dedik ya, bir kişi yada bir kurum «resmî» olunca istediğimi istediğim biçimde asarım, keserim ve de yaparım sanıyor.

TOPLUM
Aileleri, Göznuru, Emeğinin Savunucusu
Çarşamba günleri çıkar
GAZİANTEP

Sahibi: Güner SAMLI
Sorumlu md. M. Korukluoğlu
İdare yeri: Eski Gümrük Cad. 19. Baskı: Desen Matbaası
Posta Kutusu: 47

Ölçü ve bir sendika

Maden-İş Sendikasına bağlı, İstanbul'daki Sungurlar Kazan Fabrikası'nda ki grev sessizlik içinde başla dı ve bitti.

Bu grevin bir başarısız lık olduğu söyleniyor. Doğ ru bile olsa, böyle bir yenil ginin hesabını çıkarmak, baş ta, bize düşmez! Ancak ola yı, dedikodu karanlığından kurtarmakta işçiler ve sendi ka adına fayda gördük.

Zamansız ve beceriksiz ce yürütülen grevlerin işçile re fayda sağlamaktan çok za rar vereceğinin bilinmesini Maden-İş'in bunca yıllık yö neticilerinden beklemekte çok haklıyız.

Olaya bu açıdan baka rak, dostça belirtmek isteriz: Sungurlar Kazan Fabrikasında 338 işçinin oylamasından ve Maden-İş Sendikasının ona-yından geçen bir grev başla mıştır. Sendikanın şube baş kanı Şinasi Kaya, sendika o larak grev süresince, işçilere yüzde 60 oranında yardım yapabileceklerine söz vermiş tir. Grev 34 gün sürmüştür. Bu süre içinde sendika grev cilere ancak 1000 lira ver-miş, baştemsilci 73 lira da kesesinden ekliyerek, 1073 lira işçilere dağıtılmıştır.

İşçiler, parasızlığın; açlı lığın getirdiği perişanlık kar şısında daha fazla dayanama mış, fabrika sahibinden iş is temek zorunda kalarak kayıt sız, şartsız teslim olmuşlar dır. Bize göre bu işte sendi ka yöneticilerinin sorumlulu ğu büyüktür:

1—Grev başlamadan ön ce neden yeteri kadar grev fonu ayrılmadı?

2—Sendika para verecek durumda değilse, niçin bir çok işyerlerinde arka arkaya greve gidiliyor?

3—Ayvansaray cıvata fab rikasındaki grev destek yok luğundan işçiler uysal davra narak işverenle anlaşmak zo runda kalmışlardır.

4—Ayvansaray cıvata fab rikasında grev devam eder ken, Sungurlar Kazan Fabri kasının greve gitmesi, sendi kanın telâşını artırmış; sen dikanın desteğini elde ede meyince işçi hiçbir şart öne süremeden teslim olmuştur.

5—Bu iki grevin sarhoş luğu içinde, Arçelik fabrika sında üçüncü bir greve gidil mesi, en hafif deyimiyle, işi ciddiye almamaktır.

6 — Sendika, dördüncü grev olarak ta Emayetaş Fab rikasında greve gitmiştir. Grev 37 gün sürmüş ve bâzı haklar elde edilebilmiştir.

Sayın sendikacılar, grev her hastalığa uygulanacak bir reçete ve her kapıyı açacak bir anahtar değildir. İyi yö netilmemiş, yeri ve zamanı iyi seçilmiyen grevler, hele şu zamanda, işçi sınıfına ya pılabilecek en büyük kötü-lüklerin sanırım, birincisidir.

M. ATAÇ

TOPLUMCU ANSİKLOPEDİ

(3)

Devletin sosyal ve iktisadî ödevleri

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının TEMEL HAK LAR VE ÖDEVLER'le ilgili olan ikinci kısmının üçüncü bölümü SOSYAL VE İKTİSADÎ HAKLAR VE ÖDEVLER başlığını taşır. Bu bölümde devlete yüklenen sosyal ve iktisadî ödevlerden başlıcaları şun lardır:

Devlet, topraksız olan veya yeter toprağı bulun mayan çiftçiye toprak sağlıyacaktır. Devlet, çiftçinin işletme araçlarına sahip olmasını kolaylaştıracaktır. Devlet, herkese iş bulacaktır. Devlet, çalışanların in sanca yaşaması için çalışanları koruyacaktır. Devlet, çalışanların insanlık haysiyetine yaraşır bir hayat se viyesi sağlamalarına elverişli bir ücret elde etmeleri için gerekli tedbirleri alacaktır. Devlet herkesin sosyal güvenlik hakkını sağlamak için sosyal sigortalar ve sosyal yardım teşkilâtı kuracaktır. Devlet, herkesin beden ve ruh sağlığı içinde yaşayabilmesi için tıbbî bakım görmesini sağlayacaktır. Devlet, yoksul veya dar gelirli ailelerin sağlık şartlarına uygun konut ihti yaçlarını karşılayıcı tedbirler alacaktır. Halkın öğre tim ve eğitim ihtiyaçlarını sağlama devletin başta ge len ödevlerindendir. Devlet, maddî imkânlardan yok-sun başarılı öğrencilerin en yüksek öğrenim derecesine kadar çıkmalarını sağlamak amacı ile gerekli yardım ları yapacaktır. Devlet, halkın gereği gibi beslenmesi ni sağlamak için gereken tedbirleri alacaktır.

Devletin sosyal ve iktisadî ödevleri bunlardan iba ret değildir, Bunlar sadece birer örnek olarak gösteril miştir. Bununla beraber devletin sosyal ve iktisî ödev lerini şu tek cümle ile özetlemek mümkündür:

Devlet, herkesin İNSANCA yaşamasını sağlamakla ödevlidir.

Devletin bu ödevi Anayasa gerekçesinde şöyle an-latılmıştır:

«Zamanımızın devleti, iktisaden zayıf olan kişile ri; bilhassa işleri bakımından başkalarına tabi olan iş çi ve mustahdemleri, her türlü dar gelirlileri ve yok sul kimseleri himaye edecektir. Bu suretle hem insan şahsiyetine hürmet etmek vazifesini yerine getirecek, klâsik hürriyetlerin gerçeklerle alay eden bir mahiyet almasına mani olcak, hem de çalışan geniş halk taba kalarının, refaha kavaşmaları sayesinde, toplum haya tı için daha verimli olmaları hedefine de ulaşacakır.»

Bu şekilde, kendini sosyal ve iktisadî ödevlerle de yükümlü gören devlete sosyal devlet denir.

F. AMAÇ

GELECEK SAYIDA: SOSYAL DEVLET

Dert ortağı

İşçinin mesken derdi ve politikacıların vaadleri

Devlet sektöründe çalışan bir işçi veya bir sendika cı olarak geride bıraktığım 16 yılın hiç bir tadı nı alamadım. Zira çalışan elbette emeğinin karşılığını alarak çalışmaktadır, ancak buna muvazi olarak dev let Anayasaya göre çalışanlara emeğinden ayrı olarak bazı sosyal haklar vaadetmiştir. Bunların içinde en mühimi mesken meselesidir. Bu mesele işçiye şu an da tatbik edilen bazı sosyal haklardan kat kat üstün ve en mühimmidir.

Meselâ bir kimse seyahat için permi almasa veya verilmese hiç bir şey olmaz, ama oturacak bir meske ni olmasa durumu nice olur ve şu anda meskeni olmı yan vatandaşların durumu cümlenin malumudur.

Hal böyle iken her seçimde çeşitli parti hatipleri ve liderleri nutuk atarlar, işçiyi en kısa zamanda mesken sahibi yapacağız! Bize bu vaadleri yapanlar-dan bazıları bir, bazıları müteaddit defalar seçilmiş veya icrayı hükûmet etmişlerdir. Hani işçi mesken sahibi oldu mu?

Hariçten gelen göçmenler bu memlekette ev sahi bi oldu. Devlet marifeti ile spor sarayları, tiyatrolar hayvanat bahçeleri ile seçildikleri zaman kendilerine gökdelen apartmanlar inşa ve tesisler yaptırılıyor.

O halde çalışan sınıf ne yapmalı, nasıl hareket et melidir? Benim kanaatımca, bütün Türkiyedeki işçi toplulukları bu davayı kökünden halletmek için, hü kümete durmadan bir an evvel işçinin mesken sahibi olabilmesi için teklifler yapmalı ve hattâ sözleşmele re bile koymalıdır, Bizler çalışmalarımızda bu konu lara daha çok eğilmezde bundan evvelki gibi pasif durursak, başta bulunanlar işhanları, tiyatrolar, spor sarayları ve gökdelenler inşasında devam eder, bizler de bugünkü gibi ayazda kalmakta devam ederiz.

Zaten 16 Martta başlayan D.D.Y. işçi sendikaları federasyonu ile TCDD idaresi arasındaki toplu iş söz leşmesi müzakerelerinden de anlaşıldığına göre, bu gün bile vaadettiklerini vermek istemcmeleri yüzün-den greve doğru gidildiği anlaşılmaktadır.

Milliyetçilikten dem vurdukları zaman, hiç kimse kendileri kadar milliyetçi olamaz, ama işçinin emeği nin karşılığını almasına müsade etmezler, Dar gelirli vatandaş çoluk çocuk aç kalmış, kışın ne giyecek ne yiyecek, beylerin umurundamı.

İşte bunlar milliyetçiler, kendileri idarenin lüks lojmanlarında kirasız otururlar, işçi kira kira dolaşır sürüm sürüm sürünür. İnsanın tuhafına gidi yor doğrusu, sanki bu vatan sadece kendilerininmiş gibi davranışları var.

AHMET BALCI
D.D.Y. SENDİKASI ŞUBE SEKRETERİ

Af, af, af derken

1961 seçimlerinden be ri gerici ana muhalefet partisi AP'nin dilinden dü şürmediği «af» sözü artık değerini kaybetti. Cumhur başkanı, «sürekli hastalık» sebebiyle kendisine boyun eğenleri yürürlükteki ka nunlara göre affetti. Yassı ada mahkûmlarından zın danda ancak beş veya al tı kişi kaldı şimdi. Geri kalanların hepsi geçtiği miz 10 gün içinde kurtul dular. Gazetelerde koca man kocaman resimleri çıktı.

Cumhurbaşkanının bu davranışıyla gerici AP'nin elindeki «af» tahrik silâhı alındı. Bakalım bundan sonra hangi can kurtaran simidine yapışacak.

Bu arada şu noktayı önemle belirtmek gereki yor: Cezaevlerinde Yassıa da mahkûmları gibi yüz lerce «hasta», «kocamış» mahkûm vardır. İlgililer Yassıada mahkûmlarına tanınan imtiyazı bunlardan esirgememeliler.

Nâsır

Başı 1 de

nı Makarios da bulunmuştur. Kıbrıs Devlet Başkanı, «Kıbrıs, konferansa katılan en küçük devlettir. Biz bloklar dışında tarafsız kalmak istiyoruz. Bunun olmaması için korkunç şekilde baskı yapıl maktadır» demiştir.

TÜRKİYE'nin DURUMU

Türkiye konferansa iki büyükelçi göndermiş, fakat kabul edilmemiştir. Türk temsilcilere zirve konfransını düzenliyenler ve en başta Nâsır (çok acı bir gerçektir) maalesef boş vermişlerdir. Bu durum, Türkiye'nin her alanda bağımsız yaşamasını istiyen solcuları en derin yerinden vurmuş bulunmaktadır.

Türkiye'nin bu şekilde, bâzı çevrelerin küçümsedikleri Nâsır tarafından tanınmamasının başlıca sebebi, Türk dış politikasının kişiliğinin olmayışıdır. Çünkü Türkiye yıllardan beri ve hâlâ, gerek iç gerekse dış meselelerde Amerika'nın ağzına bakmaktadır. Bu da Türkiye'yi, Atatürk Türkiyesi olmaktan çıkarmakta, egemenlik hakları mızın yabancılar tarafından kullanılmasına yol açmaktadır.

T.İ.P.'in DİLEĞİ

Tarafsızlar Konferansına Amerika Başkanı Johnson, Sovyet Başkanı Kruşçev, İngiltere Başkanı Home'dan sonra Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar da başarı dileğinde bulunan bir telgraf göndermiştir.

Telgrafta şöyle denilmektedir.

«Askeri blokların devamlı bir savaş tehlikesi teşkil ettiğine inanan, silâhlanma yarışının yükünü emekçi kütlelerin taşıdığını bilen ve biz ler gibi gelişmemiş milletlerin felaket ve ıztırapları kaynağının Emperializm ve Sömürgecilik olduğu bilinciyle haraket eden Türkiye İşçi Partisi adına, tarafsız devletlerin ikinci Konferansını kardeşçe selâmlarım.

Bu Konferansın toplanması bile ileriye doğru büyük bir hamledir. Konferansa tam bir başarı dilerim.»

Yolsuzluk

(Başı 1 de)

AC 633 plâka numaralı bir resmî kamyonet duruyordu. Ön tarafında iki kadın arkasında kucağı çocuklu bir kadın vardı. Birisini bekledikle.i belliydi ve bel ki Başpınar'a akşam yemeği yemeğe gideceklerdi

İlgililer, lütfen görev başına.

Gaziantep'e

Başı 1 de

Hayır! Hem kocaman bir «hayır» çekeceğiz. Çünkü «kahraman» diye, «gazi» diye kitaplara adları geçen nice nice varlıklı kişiler, Gaziantep savaşında ihanet etmişlerdir. İngilizlere, Fransızlara çanak tut muşlar; onlara haber ulaş tırmışlar, Kuvayı Milliye nin yapacaklarını önceden işgâl komutanına bildirmişlerdir.

Oturun oturduğunuz yerde.

Apartman

Başı 1 de

dikleri üzerinde biz önemle durulması gerektiği kanısındayız, Öyle ya toprak reformu isteniyor, toprak dağıtımı için kanun hazırlanıyor da, niçin apartman reformu diye bir düşünce akla gelmesin ve böyle bir düşünce ortaya atılmasın? Pekâlâ toprak reformu, ver gi reformu, sağlık reformu gibi apartman reformu da olabilir.

Toprak reformu istiyenlerin gerekçesi nedir? Toprağı fazla olanların bir kısım toprağı alınmalı, topraksız köylüye dağıtılmalı dır, değil mi? O halde ay nı gerekçeyi apartmanlara da gösterebiliriz. Türkiye de 15-20 köy sahibi bulunduğu gibi 15-20 apartman sahibi de vardır. İşte bu fazla apartmanlar, istimlâk yoluyla, hiç evi olmıyanlara kat kat verilebilir? Toprak dağıtımında ola cağı gibi...

Türkiye'nin kalkınmasını ve halkın sağlığa kavuşturulmasını istiyenleri apartman reformu düşüncesini benimsemeye çağırırız.

İşte asıl Allahsız

Başı 1 de

seçimi kaybeden eski muhtar ve iki ihtiyar heyeti üyesi köyün camiini yıkmışlar.Niçin mi? Seçimden önce Tanrı'ya dua etmişler:

—Biz sendeniz! Seçimi kazandır! Diye...

Seçimi keybedince de Tanrı'dan hınç almıya kalkıyorlar işte. Camii yıkıyorlar. Ona buna durmadan dinsiz, Allahsız diyen hain politikacıların gerçekte nasıl birer azılı Tanrı düşmanı oldukları görülüyor. Böylelerinin dinsizliği Tanrıya inanmışlığı, hep özel çıkarları içindir. Hal kı aldatmak, oy toplamak, sandalyeye kurulunca emek çi halkı soymak içindir.

KÖLELER: Tarım işçileri

(Başı 1 de)

ovası gibi bir bereketli toprak, Dicle-Fırat nehirleri arasın da Mezopotamya diye tarihte ün taşıyan bu verimli ve su lu arazide emekçi köylü geçim temin edemiyor.

Bunun sebepleri vardır. En başta buralarda toprak tamamen, yâni yüzde doksanı ağaların elindedir. Ağalar toprağı Ortaçağ usûlleriyle eker-biçerler. Elindeki binlerce dönüm araziyi kısır bıraktırır. Yalnız bir kısmını eker. Bundan gelen gelir, ağalığını devam ettirmeye yeter. Meselâ üç bin dönüm arazisi varsa ancak bin dönümünü eker. Bin dönüm içinde bir traktör almıştır. Köylüye iş kalmamıştır.

Buralardaki köylüler yıllık yiyeceklerinin hepsini ağadan almak zorundadırlar. Çukurovaya gelince, buradaki toprak ağaları az-çok makina ile çalışmaktadır, Ancak pamuğun toplanması işçiye ihtiyaç göstediğinden söz konusu işçi akını yıllardan beri sürüp gelmektedir.

Bu işçiler, köle durumundaki tarım işçileri hiçbir yönden garanti altında değiller. Ortaçağ düzeninde çalıştırılır lar. Köylerinden, kentlerinden Çukurovaya gelişleri bir felâkettir. Fecaattır. Hastalık, trafik kazaları bu emekçilerin her sene yüzlercesini yer bitirirler. İş Kanunu bu köleler için işlemez. Her yıl günlükleri artacakken, tersine azalır daima!

İşbaşında hastalanan tarım işçisi mezarı boyladı demektir. Çoluk, çocuk, genç, ihtiyar sahipsiz, perişan ve yoksul durlar.

Politikacılar yıllardır tarım işçilerini aldatmışlardır.Onların oy'larını dilenerek almışlar, ama Ankara'ya kapağı atınca bir yumruk ta kendileri indirmişlerdir. «Onlar çalışmalı, biz yaşamalıyız!» demişlerdir.

Bu işe, tarım işçilerinin bu yüz kızartıcı durumuna, köylü emekçilerin felâketine son verebilmek için derhal gerçek anlamda bir toprak reformuna gidilmelidir. Bütün yurt çapında, her imkan zorlanarak tokraksız aile bırakılmamalıdır, Halkı sevmek, Türkiye'yi kalkındırmak lâfla olmaz.

Ahmet TOP

Türkiye Amerika'nın çiftliği oldu

Başı 1 de

inkâr ederek, Sam Amcaların (Amerikalıların), Hans Amcaların (Almanların) çiftliği olmuştur. Gerçek acıdır fakat bilinmelidir. Milletler arası alanda Türkiye, Viet-Nam, Güney Kore, Milliyet çi Çin gibi dolar karşılığı topraklarını ve ekonomileri ni kiralayan Amerikan peyk lerinden biri sayılmaktadır.

Gerici Düşünen Adam dergisi, 1964 Türkiye'nin en geri ülke olduğunu yazmaktadır. Bu işi. AP gericiliği nin Türkiye'nin düzenine oturtulması amacına hizmet etmek için yapan Düşünen Adam dergisi, gene de ger çekleri saklıyamamakta ve vurguncuların olduğunu bildirmektedir.

Sosyal Adalet Dergisi, dış politikamızın tamamen Amerikanın emrinde bulunduğunu, hiçbir dâvada Amerikanın fikrini almadan karar veremediğimizi belirtmektedir.

Görülüyorki ona buna Rus ajanı, Çin ajanı diyen vurguncular Türkiyemizi her alanda geriletmekte; ona bu na peyk ithamında bulunurken asıl biz Amerika'nın ve Almanya'nın çiftliği durumu na düşürülmekteyiz.

Öte yanda Amerikalıların Türkiye'deki rezillikleri son haddini bulmuştur. Yalova'dan bildirildiğine göre bir Amerikalı çavuş bir resmi dairenin kadın işçisine teca vüz etmiştir. Sarhoş bir grup Amerikalı Yalova'nın ortasın da bir çocuğu öldürmüştür. Böylesine açıktan şerefimize yapılan saldırılar karşısında gerek hükûmet, gerekse ada let mekanizması birşey yapamamaktadırlar. Çünkü Türkiye'de suç işliyen Amerikalıları Türk yargıçlarının yargılaması, bir kanunla yasaklanmıştır.

Meclis'te

(Başı 1 de)

partileriydi. İktidar değişiklikleri bu ağalar arasında olduğundan kimse kimseden, yâni bir zadegân diğer bir zadegândan pek fazla zarar görmüyordu. Ama arkadaşlar artık bu oyuna son verilecek. Halkımızın biricik ana partisi olan Türkiye İşçi Partisi kurulmuş bulunuyor. Bu partiden korkan zenginler uluorta sövüyorlar bize. Ahlâk düşkünü diyorlar, Ahlâk düşkünü kendileri. Biz diğer parti kodamanları gibi kumar oynamıyor, bara gitmiyor, vurgunculuk etmiyaruz. Telâşları şudur: TİP iktidara gelince bütün namusuzluklar, bütün soygunlar, bütün hırsızlıklar, bütün karaborsacılıklar ve dalavereler san bulucaktır. İşte bunun için sövüyorlar bize."

ATAY'ın SÖZLERİ

Doktor Saib Atay ise şunları söylemiştir:

"Türkiye'ye geri kalmış deniyor. Evet Türkiye geri kalmıştır. Kesemizden p ara vererek getirttiğimiz yabancı profesörler bizim dertlerimize hal çareleri göstermişlerdi. Meselâ toprak reformu yapmalısınız dediler. Mecliste toprak ağaları olduğu için hâlâ yapılamıyor. Doktorluğun devletleştirilmesini istediler. Mecliste doktor ağaları olduğu için yapılamıyor. İthalat=ihracat işi de aynı şekilde ağanın çokluğundan yapılamadı.Biz tek hal şekli görüyoruz. Emekçiler TİP'in önderliğinde yönetime el koymazsa kalkınamıyacağız...»

Demedim mi nazlı

(Başı 1 de)

ölen CHP il başkanının kabrini ziyaret etmek oldu.

Ali İhsan Göğüş'ü biz içi ile dışı ile tanırız. Bir zamanlar demokrasi, hürriyet, adalet, eşitlik havarisiydi. Ağzını açtımı, kalemi eline aldımı başlardı şu hürriyeti yok, bu hürriyeti var diye atmaya. Bugün Göğüş, 27 Mayıs öncesinin Göğüş'ü de ğildir. Tamamen değişmiştir ve yılda 3 milyar vergi kaçırdığı Maliye Bakanı Ferit Melen tarafından açıklanan özel teşebbüsün baş savunucularından olmuştur.

PARTİZANLIK

Hükûmetin partizan olmadığı söyleniyor sık sık. Ama biz inanmıyoruz. Her iki Bakan CHP ve AP il merkezlerini ziyaret ettiler, ama Anayasa düzeninin kurulmasını emrettiği Türkiye İşçi Partisi'ne uğramadılar. Tarafsızlık bu mudur.

«TETKİK GEZİSİ»

TOPLUM, Bakanların«tetkik gezisi» dedikleri seyahetlerine geçen hafta karşı çıkmıştı. Çünkü bundan hiçbir yarar sağlanmıyordu.Nitekim işte Göğüş ile Oral'ın Gaziantep'e gelişlerinden de bir yarar sağlanamadı. Nutuk attılar, 1970 de Gaziantep'in birçok dertlerinin halledileceğini falan söyledir ve gittiler.

Tabiî «tetkik gezisi» için devletten aldıkları binlikler de gitti.